

BUDSKAP FRÅN OMRÅDETS LEDARE

Hur man ökar timligt oberoende

Äldste Charles Christopher, Storbritannien

Områdessjuttio

Storbritannien börjar taxeringsåret den 6 april. Därför har datumet mer än en andlig betydelse för mig som är pensionerad finanskonsult. Jag minns att jag gjorde nödvändiga förberedelser för att minimera kundernas skattskyldighet och se till att deras affärer var i ordning inför det nya taxeringsåret. Det var en pågående process som varade året igenom och krävde koncentrerade ansträngningar – förberedelse.

På samma sätt kräver timligt oberoende förberedelse och är ingen engångsföreteelse. Om vi bara kunde träna hårt en dag om året och sedan slippa till nästa år!

Men så fungerar det inte! Timligt oberoende, förmågan att ta hand om sig själv, sin familj och andra, är ett livslångt arbete. Det kräver hårt arbete, bön, studier och meditation. Det kräver beslutsamhet och kanske allra mest tro och självkontroll.

I den här artikeln ska jag tala om den personliga ekonomin, som är en aspekt av timligt oberoende.

Vi har fått höra att "om ni är redo skall ni inte frukta".¹ Tro kommer av att lyssna på våra ledare och lita på deras inspirerade råd. De råder oss till exempel att undvika skulder (eller snabbt göra oss skuldfria) genom att leva inom våra tillgångar och betala tionde och fasteoffer så att Herren kan öppna himlens fönster för oss.²

Jag har gett råd till många medlemmar i ekonomiska svårigheter. Det är lite som att påbörja en ny diet. Många börjar bra men ger upp

så snabbt att de inte ger det en riktig chans. Få har tillämpat principerna de fått undervisning om tillräckligt länge för att de ska fungera. "Du har förkunnat för oss hårda ord, mer än vi kan tåla."³

Jag hade en mindre företagskund som det gick mycket bra för, men så köpte chefen en BMW för 70 000 pund, tvärt emot vad jag rådde honom. Men hans granne hade ju en BMW! Jag hade sagt till honom att han mycket snart skulle ta bilen för given och dessutom vara mycket fatigare. Han ringde mig kort därefter.

"Du hade rätt Chris", sa han till mig. "Det är bara en metallklump och nu kan vi inte betala våra räkningar den här månaden."

Företaget gick omkull och det tragiska är att det inte hade behövt hända.

Vi försöker uppehålla en viss image genom att göra inköp med andra människors uppfattning om oss i åtanke! Jag kallar det för att "köpa för andra". Högmot, egotrippar – kalla det vad du vill – kan få tragiska följder.

Jämför ovanstående berättelse med "Nasty Nick" från Portugal som kom till England för att söka jobb. Han var i tjugofemårsåldern och gift. Jag hjälpte honom med hans första bolån. Han arbetade hårt, men betraktades av sina kollegor som en ogenerös person, rentav småaktig. Han bjöd aldrig ut sin fru, åkte aldrig på semester och köpte aldrig några presenter. Han bara arbetade och arbetade och arbetade.

Äldste

Charles Christopher

Inom några år hade han betalat av sitt bolån och sparat tillräckligt med pengar att han kunde åka tillbaka till Portugal, bygga ett familjehem och två lägenheter som han sedan hyrde ut. Det senaste jag hörde var att Nick hade startat ännu ett företag. "Nasty Nick" var inte så otrevlig trots allt! Han hade en vision, han satte upp mål och gjorde uppoffringar för familjens trygghets skull. Han köpte bara det han behövde. Det han ville ha fick vänta.

Hur är det med oss? Köper vi för andra? Eller är vi tålmodiga nog att vänta så att vi inte sätter oss i skuld, utom för sådant som är nödvändigt – kanske en utbildning, ett hus och en enkel bil – och är vi då snabba att betala tillbaka lånen? Vi ska betala vårt tionde och fasteoffer. Jag vittnar för dig om att Herrens väl-signelser är verkliga och att det går bra för oss om vi är lydiga. Det vet jag av egen erfarenhet.⁴

Om vi har en fot i världen med materiella saker som vi inte har råd med, låt oss då dra ut den fort. Lån ska endast tas för de nödvändiga saker som jag nämnde, även om du kan behöva en ny soffa! Bestäm dig för vad du vill, sätt upp mål och skapa planer för att uppnå det du vill ha genom budgetering. Be och arbeta för det. Det är receptet för framgång! ■

FOTNOTER

1. Lärnan och förbunden 38:30
2. 2 Malachi 3:10
3. 1 Nephi 16:1

Tjänandeaktiviteter för unga kvinnor i Hägerstens församling

Nancy Bertilson, rådgivare i Unga kvinnor i Hägersten, Stockholms södra stav

Fr.v. Emma, Silvia, Estelle och Rekell, alla unga kvinnor i Hägerstens församling som sträcker sig ut till flyktingar och hemlösa.

Vi har fyra aktiva unga kvinnor i Hägerstens församling som vi är mycket stolta över. På deras egen begäran och önskan har vi vid två tillfällen sträckt oss ut till flyktingar respektive hemlösa.

Hösten 2015 besökte vi en tillfällig flyktingförläggning i Botkyrka kommun.

Först träffades vi hemma hos en ung kvinna för att baka chokladmuffins som vi skulle bjuda på. När vi kom dit hälsades vi välkomna av personal. De tog tacksamt emot våra muffins och bjöd in oss till ett studiebesök. Vi fick träffa flera flyktingar som uttryckte tacksamhet för vår givmildhet, om än så liten, från vår sida.

Det var en meningsfull aktivitet där vi gav lite av oss själva – lite tid, lite pengar. Det kändes bra att se deras tacksamhet uttryckas till flickorna, och vi fick träffa dem, tala med dem och uppleva deras situation, vilket var berörande.

Den här upplevelsen fick de unga kvinnorna att fundera på ytterligare ett tjänandeprojekt som vi planerade att genomföra i april 2016.

När vi senare hörde syster Burton och äldste Kieron tala på generalkonferensen i april om vårt ansvar att hjälpa flyktingar och andra behövande, kände vi oss fyllda av Andens bekräftelse av vikten av deras budskap och Kristi glädje över den aktivitet vi redan hade genomfört och den som vi planerat ha senare i april.

Unga kvinnors president Åsa Andersson hade fått information om ett härbärge för EU-migranter som Filadelfiakyrkan driver tillsammans med Stockholms stad. De tackade för vårt erbjudande om hjälp och datum sattes.

Vi kom dit vid sextiden på kvällen och fick vara med på ett förberedelsemöte tillsammans med andra

volontärer och fast personal. Där fick vi arbetsuppgifter som att städa, laga mat, tända värmeljus och göra i ordning välkomstpaket för de hemlösa som skulle komma för första gången. Paketet innehöll rent sänglinne, handdukar och en del hygienartiklar.

Klockan 21 var det dags för inläpp av de hemlösa som tidigare på dagen anmälts och godkänts för att få mat och husrum för 1–5 nätter.

Vi hade först tänkt avsluta vår aktivitet klockan nio, men flickorna värdjade om att få stanna och träffa gästerna, och hjälpa till att portionera ut maten som de varit med om att laga.

Det här visar hur goda och kristuslika

flickorna är, så vi ledare stannade med dem en stund till.

Vi uppskattar personalen som lät oss få komma och hjälpa de hemlösa. Det goda samarbete vi fick med andra kristna kändes mycket givande. Det kändes som att vi byggde en bro mellan våra olika trostillhörigheter för en gemensam god sak.

Det är en stor glädje att tjäna i Unga kvinnor och se hur de i tidig ålder glömmet sig själva för att sträcka sig ut till andra, mindre lyckligt lottade. De är goda föredömen för oss ledare. Vi behöver bara öppna lämpliga vägar och stötta dem i deras önskan att göra gott. ■

MTC-helg för unga män och unga kvinnor i Stockholms södra stav

Helgen den 11–12 november 2016 hade Stockholms södra stav inbjudit alla unga män och unga kvinnor till en MTC-dag.

Lina Karlsson, Eskilstuna gren:

Det började några veckor innan, när det kom hem ett brev på posten. När jag öppnade brevet fanns där en missionskallelse till en 24-timmarsmission. Min första tanke var att jag skulle skickas till ett land på en riktig mission, men när jag läste lite närmare insåg jag att det

var till MTC-dagen som min UK-ledare hade anmält mig. Mitt hjärta slog några extra slag just när jag öppnade brevet!

På själva MTC-dagen träffades vi i Västerhaninge kapell och blev indelade i missioner och fick varsin missionärskamrat. Jag fick tjäna tillsammans med syster Kimberly Crevillen Oyarce. Vi kände varandra sedan vi var i primär som små barn i Södertälje församling. Vi fick delta i en rad olika missionärsrelaterade aktiviteter. Vi hade skriftstudier, fysiska aktiviteter, dop i templet

Ungdomarna i Stockholms södra stav samlade till en MTC-dag

och ett avslutande vittnesbördsmöte. Det var ett fint och andligt möte!

Det jag tar med mig från MTC-dagen är alla nya vänner jag fick lära känna och den goda ande som vi kände. Alla var så snälla, vänliga och hjälpsamma. Eftersom jag är den enda unga kvinnan i min gren betydde det mycket för mig att få träffa så många som har samma tro som jag. Det var härligt att få lära oss mer om missionsarbete och lyssna

till hemkomna missionärens berättelser och starka vittnesbörd! Jag hoppas att få vara med igen på en MTC-dag. Det här har fått mig att börja fundera på att gå ut som missionär i framtiden.

Olivia Österlund, Handens församling.

Jag tyckte att MTC-helgen var jättekul. Det jag tyckte bäst om var att få undervisa själv och att få höra historier från hemkomna missionärer. Det

bästa sättet att lära sig är att göra det själv. Under undervisningen kändes Anden starkt. Det var en enkel men en betydelsefull stund.

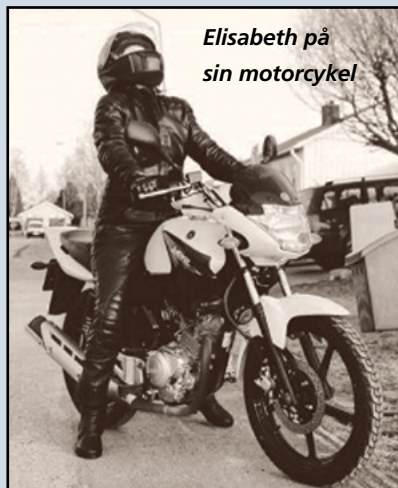
Även när vi fick lyssna på hemkomna missionärer kändes Anden starkt. Det blir så tydligt hur viktigt deras mission har varit för dem. Det i sin tur stärker mitt vittnesbörd och min önskan att föra Guds verk framåt genom missionsarbete. ■

SISTA DAGARS HELIGA I SVERIGE BERÄTTAR

”Jag tackade Gud för att jag levde”

Elisabeth Dahlkvist, Umeå distrikt

Det var i augusti 2016 när jag och en nära vän till mig var ute och körde på varsin motorcykel. Allting var perfekt den dagen, allt ifrån väderet till rutten vi valt och underlaget vi hade under däcken. Men efter några timmar längs Norrbottens kurviga vägar kom vi fram till en by jag tidigare aldrig kört i.

Elisabeth på sin motorcykel

FOTO ELISABETH DAHLKVIST

Jag minns att jag i ena sekunden slickade kurvornas kanter för att i nästa titta upp och upptäcka att jag var på väg rakt ut i diket, på andra sidan vägen. Av ren reflex gjorde jag det man absolut inte ska göra när man befinner sig på ett tvåhjuligt fordon och i en kurva – jag ställde mig på bromsen. Det ledde till att motorcykeln rätade upp sig, däcken försvann under mig och jag flög. Efter det är minnena lite vaga, men jag minns att jag ”vaknade upp” sittandes i ett vattenfyllt dike och undrade varför det läckte in smutsigt dikesvatten innanför mina byxor.

I nästa sekund insåg jag vad som hade skett och det första jag gjorde var att tacka Gud för att jag levde. Detta fick mig att tänka på Läran och Förbunden 6:36: ”Vänd er till mig i varje tanke, tvivla inte, frukta inte”, och att Gud verkligen bryr sig om sina barn. Det hade kunnat gå så mycket värre än det gick, speciellt när vi såg att jag hade landat endast några centimeter från en

utstickande järnpinne, men jag klarade mig helt utan skador och det var bara cykeln som hade tagit stryk.

Det jag också lärde mig är att det är viktigt att hålla sig på rätt väg, och om vi tar blicken från målet om så för endast en sekund, så kan våra liv förändras ödesdigert. ■

Dop i Umeå

FOTO ANNA BENGTSSON

Umeå gren hade dop i november 2016. Hassan Amiri som undersökt kyrkan en tid, döptes av Viktor Kohlström.

Min barndoms tro fanns i den sanna kyrkan

Natali Tsolakidou, Västerås gren

När jag var 17 år gammal och var på väg hem från skolan en solig och vacker vardag så mötte jag två kvinnliga missionärer. De började prata lite med mig och gav mig en broschyr. Det var den absolut första broschyren som jag någonsin hade accepterat att ta emot från någon annan kyrka än den som jag då tillhörde. Jag läste lite i broschyren och slängde den sedan.

Ären gick och för ungefär 3 år sedan började jag fundera på vilka de välklädda unga killarna på bussen var. Var de studenter? Jag frågade min dåvarande vän som svarade: "De är mormonmissionärer, Natali. Bry dig inte om dem." "Mormoner, vad är det – är de kristna?" frågade jag. "Inte riktigt, det är en lång historia men glöm dem bara. De ser dig ändå som Satans dotter", fick jag som svar. "Vadå Satans dotter – jag? Varför då?" "Jo, för att du har håret färgat rött och bär kors. Glöm dem bara", sa han, och vi pratade inte mer om det. Men jag kunde inte riktigt släppa det som han hade sagt och jag gick och funderade på det under ungefär en två månader och frågade honom om vi kunde gå och kolla hur deras möten går till. Hur kan människor i Herrens tjänst, missionärer eller Guds folk, döma andra människor baserat på deras hårfärg eller vad de har på sig? Jag kunde inte förstå det. Tiden gick och det blev aldrig av att besöka något möte.

Några månader senare satt jag på bussen på väg till gymmet. Det var en jättevacker och solig vardag. Det var precis ett par dagar efter att min kanske svåraste period i livet precis började nå sitt slut och då jag behövde Herren som mest. Stoppknappen tändes och rätt som det var från ingenstans och väldigt fort så räckte en missionär, äldste Mecham, fram ett litet utdelningskort till mig. Sedan klev han av bussen. Jag hann inte riktigt förstå vad som hände. Men när jag fortsatte vidare kände jag en jättefin och obeskrivlig känsla, fylld med värme, fylld med lugn och en enorm kärlek som omfamnade hela mitt inre.

Ända sedan ungefär åttaårsåldern har jag argumenterat med min morfar om mitt sätt att tro på Herren. Jag har alltid vetat att evigt äktenskap existerar, jag har alltid vetat att vi har existerat innan vårt jordeliv, men det gick inte ihop med den kyrkans lära som jag då tillhörde. Det jag inte visste för 6 månader sedan var att det finns en kyrka med min tro och vetskap om vår himmelske Fader och att det är Herrens enda sanna kyrka.

Min erfarenhet, som jag vill dela med mig av, är att vi ska försöka att inte vara dömande. Om vi vill sträva efter att vara mer lika Jesus så är det just det vi inte bör vara. Oavsett hårfärg, oavsett hudfärg och oavsett tonläge, för ett lugnt och trevligt tonläge betyder inte alltid att en människa är godhjärtad, det vet jag. Jag har en stark röst och jag är ärlig på ett sätt som väldigt få människor är i dag. Jag har en enorm empati för mina medmänniskor och jag har blivit väldigt feldömd av andra människor, både på grund av mitt yttre, mitt tonläge och min ärlighet många gånger.

**Natali
Tsolakidou**

FOTO MARIA HAGMAN

Vi fokuserar ibland och kanske lite för ofta enbart på vissa av Herrens bud och glömmer de små detaljerna som är oerhört viktiga för att sträva efter ett mer kristuslikt beteende såväl som inre.

Min vädjan är att vi alla kan vara trevliga och snälla mot våra medmänniskor på alla sätt och vis. Framförallt att komma ihåg att ibland så räcker det med ett leende, ett genuint sådant, ett upplyftande stärkande ord, en liten men kanske enormt behövlig förmedling av kärlek, lugn och förståelse. Inte enbart till våra vänner, släktingar och familjemedlemmar och andra medlemmar i kyrkan, utan även till främmande människor. Alla människor behöver vår himmelske Fader precis lika mycket i dessa sista dagar. ■

Artiklar till Lokala sidorna

Välkommen att skicka in bidrag till Lokala sidorna under följande rubriker:

Lokala nyheter, Hur jag vet, Sista dagars heliga i Sverige berättar, Favoritskriftställe (för ungdomar), Försöker likna Jesus (för barn) och Läsarkommentarer.

Alla artiklar redigeras och publiceras i mån av plats, kvalitet och lämplighet. De skickas även vidare till den nya svenska hemsidan. Nyhetsartiklar bör skickas in senast 2 veckor efter händelsen.

För att få artiklar och foton publicerade behövs tillstånd från artikelförfattare, fotograf och personer på fotot. (Undantag: Om det är en nyhetsartikel behövs inte tillstånd från personer på fotot.) För barn och ungdomar under 18 år behövs alltid tillstånd från föräldrar!

Speciella blanketter finns nu för dessa tillstånd som kan hämtas från kyrkans svenska hemsida, jesukristkyrka.se. Under menyn "Kontakta oss" nere till höger klickar man på "Hur man skickar in artiklar". Blanketterna måste fyllas i och under-tecknas, och skickas eller mejlas tillbaka till redaktionen.

Kontakta redaktionen för mer information.

Eivor Hagman, redaktör
eivorhagman@hotmail.com

Reportrar:
Eva Marie Stegeby, Stockholms stav
Sara Petersson, Stockholms södra stav
Helena Stulen, Göteborgs stav
Elisabeth Dahlkvist, Umeå distrikt ■